

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΑΒΙΨΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 46.

Συνδρομή, αρχομένη από 1. Γανουαρίου και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, εξάμηνος
και προπληρωτέα: Πενταζού φράγκ. χρ. 10 ή μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Β'

τῆ 15/27. Νοεμβρίου 1886.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΠΑΘΗΣΩΝ.

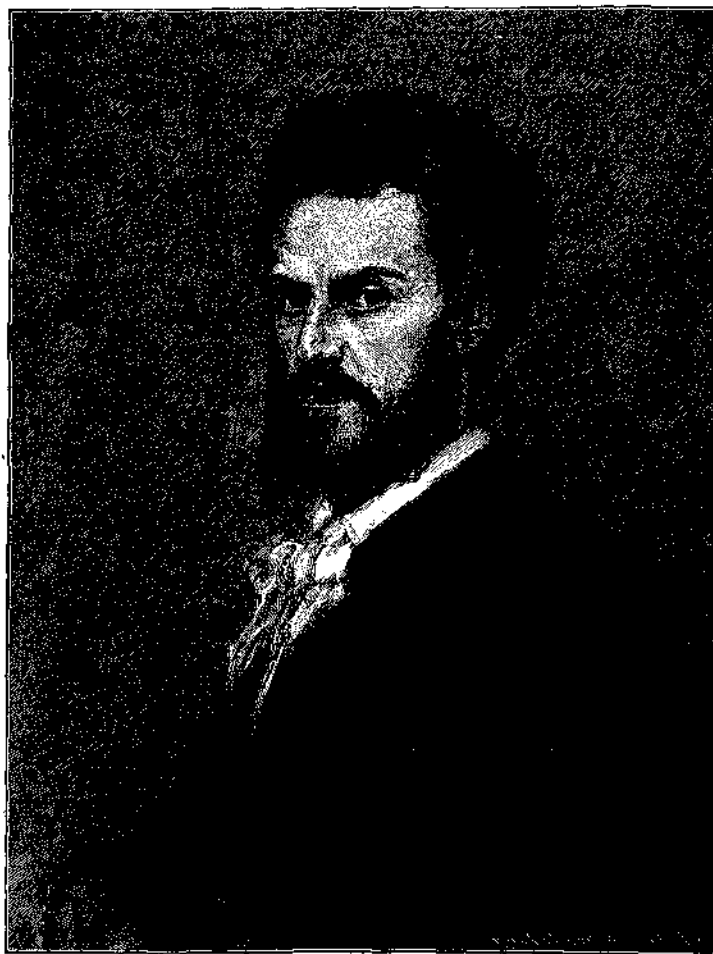
Ολίγοι είνε οί μὴ γνωρίζοντες τὸν μῦθον περὶ τῆς στάσεως τῶν μελῶν τοῦ σώματος κατὰ τοῦ στομάχου, κατὰ τοῦ ἀκηροῦ τούτου τυράννου, χάριν τοῦ ὁποίου ὀφείλουσι

πάντα ταῦτα νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ ταλαιπωρῶνται, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐν ἀνέσει τρέφεται καὶ παχύνει, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας οὐδεὶς ἴσως ἐφαντάσθη, ὅτι αὐτὸς ὁ δαιμόνιος Σαίξπηρος ἀνέλαβεν ἐν τῷ „Κοριολάνω“ του νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν καταπολεμῶμενον δυνάστην καὶ νὰ δικαιολογήσῃ ἕλας του τὰς ἀξιώσεις λέγων διὰ στόματος τοῦ στομάχου, „βέβαιον εἶνε, συσσωματωμένοι φίλοι μου, ὅτι ἐγὼ πρῶτος δέχομαι ἕλα τὰ φαγητά, τὰ ὁποῖα σὰς τρέφουσι, δικαίως ὅμως ἔχω τὴν τιμὴν ταύτην, ἐπειδὴ εἶμαι ἡ ἀποθήκη καὶ τὸ ταμεῖον ὅλου τοῦ σώματος. Φαντασθῆτε ὅτι ἐγὼ διὰ τοῦ αἵματός σας τὸ στέλλω ἕως εἰς τὸν κόλπον τῆς καρδίας, καὶ δι' ὅλων τῶν γραφείων καὶ τῶν ὑπουργείων τοῦ Κράτους τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ μέχρι τῆς γερούσιας τοῦ ἐγκεφάλου. Εἰς τὴν ἐλαχίστην φλέβα ὅπως καὶ

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

εἰς τὸ ἰσχυρότερον νεῦρον διαμοιράζω πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατροφήν καὶ συντήρησίν του.“

Δὲν εἶνε δυνατόν δι' ὀλίγων λέξεων νὰ χαρακτηρισθῇ

ΦΡΙΤΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΑΟΥΑΜΙΑΣ.

Κατὰ τὴν εἰκόνα ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Φρειδερίκου Κάουμπαχ.

καλλίτερον ἢ μεγάλη σημασία τοῦ στομάχου ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ, δὲν εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ ἤνῃ τις Λούκουλλος ἵνα ὁμολογήσῃ, ὅτι καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ πάντα ζῶικόν ὀργανισμὸν ὁ στόμαχος εἶνε τὸ ἀναγκαιότατον ὄργανον πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς. Τὰ πεπτικά ὄργανα καὶ ἰδίᾳ ὁ στόμαχος ἔχουσι τὴν ἐντολήν, τὰς οὐσίας ἐξ ὧν ἀικοδομεῖται καὶ συνίσταται τὸ σῶμα νὰ ἐξαγάγῃσιν ἐκ τῶν φυτικῶν καὶ ζῶικῶν τροφῶν καὶ νὰ παρασκευάσωσιν αὐτὰς ἀμιγεῖς καὶ καθαρὰς ἀπὸ πάσης ξένης καὶ ἀνοφελοῦς προσθήκης. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτον ὑπάρχει ἐν τῷ στομάχῳ περιεργὸν χημικὸν ἐργαστήριον, ἐν ᾧ πᾶσα καταβροχθιζομένη τροφή μεταβάλλεται εἰς χυλὸν ἱκανὸν νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ αἷμα τὰς πρὸς συντήρησίν του ἀπαιτούμενας οὐσίας. Οἱ μυῶνες τοῦ στομάχου ἐργάζονται δρα-

ΘΗΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΔΕΛΤΙΩΝ

ὑπὸ ΕΛΟΥΑΡΑΟΥ ΕΓΓΕΛ.

Ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐπὶ τέλους τὰ ἔχω ὄλα ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ μου! Ἐπὶ δύο ἑβδομάδας τὰ ἐθέρουν καὶ μόλις ἀπᾶξ κατώρθωσα ἐν καὶ μόνον νὰ ἀγρέσω ἔδω ὁμῶς ἀνεύρον σύμπαντα τὸν θησαυρὸν καὶ ἀμέσως ἐνήργησα κατὰσχεν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐν ἄλλοις λόγοις εὐρίσκονται τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν τῷ μικρῷ χαρτοφυλακίῳ μου ὄλα τὰ ἐπιστολικά δελτάρια τῆς Πελοποννήσου! Σύμπαντα ἐννέα τὸν ἀριθμὸν! Καὶ διὰ νὰ ἀγρέσω τὰ ἐννέα ταῦτα ἀπολωλότα πρόβατα, ἔδαπάνησα δύο ἑβδομάδας καὶ ἐπέκεινα, περιπλανώμενος ἀπὸ ταχυδρομείου εἰς ταχυδρομεῖον. Διασκεδαστικώτατη ἀληθῶς θήρα, πλήρης ἀστειοτάτων ἐκπλήξεων καὶ ἀνεπίστων γνωμμῶν, — ἀν καὶ αἱ ὠραιότεραι ἡμέραι τοῦ κυνηγίου ἦσαν πάντοτε καὶ αἱ ἀγωνιώτεραι.

Ἀλλὰ μὴ νομίση τις, ὅτι τὸ ταχυδρομικὸν τῆς Ἑλλάδος σύστημα εἶνε βάρβαρον, ἐπειδὴ δὲν βρίθῃ ἐπιστολικῶν δελταρίων. Τοῦτο εἶνε μᾶλλον μίᾳ τῶν εὐεξηγήτων ἰδιορρυθμιῶν τῆς νεοελληνικῆς συγκοινωνίας, ἣ ὅποια φαίνεται εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν κομικῆ, ἴσως δὲ καὶ ὄχληρᾶ ἐνίοτε· ἐν γένει ὁμῶς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα δὲν εἶνε τόσον κακῶς διοργανωμένα, ὅσον ἤθελε τις ὑποθέσει ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν γραμματοδελτιῶν.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι βεβαίως ὑπάρχουσι τοιαῦτα, τριπλᾶ μάλιστα τὸ εἶδος: πεντάλεπτα διὰ τὴν ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἑλληνικῆς πόλεως συγκοινωνίαν, δεκάλεπτα, διὰ τὴν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ τέλος ἐπίσης δεκάλεπτα, διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ταῦτα φέροντα τὴν γνωστὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐπιγράψην.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πολλοὶ διὰ νόμων ἐπιβεβλημένοι ἐκπολιτιστικὸι νεωτερισμοί, οἱ ὅποιοι ἔτυχεν ἄλλοτε νὰ ἐφαρμοσθῶσιν, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται ποτε νὰ ἦνε βέβαιος, ὅτι θὰ τοὺς εὖρη ἀκριβῶς ἦταν θὰ ἔχη τὴν μεγίστην αὐτῶν ἀνάγκην. Μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν τούτων νεωτερισμῶν, οἱ ὅποιοι ἐνομοθετήθησαν μὲν, σπανίως ὁμῶς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πραγματικότητι, συγκαταλέγονται καὶ τὰ ἐπιστολιμαῖα δελτάρια.

Ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ἤδη ἤρχισεν ἡ στενοχωρία, διότι ἐν τῷ ἐκεῖ ταχυδρομείῳ εὐρίσκοντο μόνον ἑπτὰ γραμματοδελτία τῶν 5 λεπτῶν, οὐδὲν δὲ τῶν 10, ὃ δὲ κύριος διευθυντῆς τοῦ Ἰθακησίου ταχυδρομείου μὲ διεβεβαίωσεν, ὅτι τὰ ἑπτὰ ταῦτα ἐπιστολικά δελτάρια ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἔκειντο ἐκεῖ ἐν τινὶ γωνίᾳ, χωρὶς παρ' οὐδενὸς νὰ ζητηθῶσι. Οὐδεὶς Ἰθακήσιος ἐσκέφθη ποτὲ νὰ σταλῆ δελτάρια εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν γένει δὲ, προσέβηκεν, ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια καὶ ἡ παραμικρὰ εἰδήσις νὰ κοινοποιῆται διὰ τακτικῆς καὶ ἀκεραίας ἐπιστολῆς.

Αὕτη εἶνε ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς γενικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐλλείψεως ἐπιστολικῶν δελτιῶν. Ὁ Ἕλληνας εἶνε ὁ περιεργώτερος ἄνθρωπος τῆς ὤφελιου, σπανιώτατα δ' ἀποφασίζει νὰ χαράξῃ οἰανδήποτε ἀνακρίβωσιν ἐπὶ ἀνοικτοῦ φύλλου χάρτου, διότι κάλλιστα γινώσκει ὅτι, πρὶν ἢ φθάσῃ τοῦτο εἰς χεῖράς του, ἑκατοντάκις θ' ἀναγνωσθῆ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὅφ' ὄλων τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν ἄλλων συνοικούντων αὐτῷ γνωρῶμων. Ἡ ὑπαρξὶς ἐπιστολικῶν δελταρίων εἶνε γνωστὴ εἰς πάντα Ἕλληνα, ἀλλ' οὐδεμίαν ποιεῖται οὐδὲ εἰς τὸ μέλλον θὰ ποιῆσῃ αὐτῶν χρῆσιν. Πόσον δ' ἐδεργτικῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἐπιστολιμαίου ὕφους

ἐν Ἑλλάδι ἡ πρὸς τὴν διὰ δελταρίων ἀλληλογραφίαν ἀποστροφή αὕτη, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ ἐνταῦθα.

Τὰ ὀλίγα ἐξ Ἰθάκης δελτάρια κατηνάλωσα ἐντὸς ὀλίγου, διότι κατὰ τοιαύτην τινὰ ἀσυνήθη περιήγησιν πᾶς τις φιλοτιμεῖται νὰ προξενήσῃ μικρὰν εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς οἰκοὺς μείναντας φίλους διὰ τῆς ἀποστολῆς δελταρίου, φέροντος κλασικὰ σήματα καὶ ἐπιγραφάς. Ἡ διοίκησις τῶν ταχυδρομείων, καθὼς καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύει τὰς ἐπισημοὺς τῆς ἀνακοινώσεως ἐν λίαν ἀρχαῖζοντι ἰδιώματι, ἔχει δ' ἐπομένως τὴν ἡμίσειαν σχεδὸν πλευρὰν τῶν δελταρίων κεκαλυμμένην δι' ὀδηγιῶν, γεγραμμένων μετ' ἀληθῶς ξενοφωντείου ὄφους. Τοῦτο δὲν βλέπει πολὺ, ἐπειδὴ μόνον αἱ λίαν μεμορφωμένα τάξεις μεταχειρίζονται ἐνίοτε τὰ δελτάρια, ὃ κατώτερος ὅμως λαὸς βεβαίως δὲν θὰ ἐνόει ποτὲ τὰ τεχνητὰ ταῦτα ἑλληνικά, τὰ ὅποια καὶ αὐτοὶ οἱ μᾶλλον πεπαιδευμένοι οὐδέποτε, οὔτε κατ' οἶκον οὔτε ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, ὁμιλοῦσι.

Μόλις πατήσας τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου ἔσπευσα ἀμέσως εἰς τὸ ἐν Κατακόλῳ ταχυδρομεῖον, διὰ νὰ προμηθευθῶ δελτάρια καὶ γραμματόσημα. Ἐκ τοῦ ἐν Ἰθάκῃ ἐπιχειροῦντος εἶχε μοι ἐπέλθει ἡ ἰδέα, ὅτι καλῶς θὰ ἐπράττον, ἐγκαίριως προμηθευόμενος ἀρκοῦσαν ποσότητα δελταρίων διὰ τὴν ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον ὄδοιπορίαν μου, διότι „τίς οἶδε, ἀν θὰ εὖρω ἐν τοῖς χωρίοις τοιαῦτα!“ Ἀλλὰ τίς νὰ τὸ πιστεύσῃ; ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμίᾳ ἐπικρατεῖ ἐν Πελοποννήσῳ διαφορά μεταξύ χωρίων καὶ κοινοπέλεων!

Ὅτε εἶχον ἀποβιβάσθῃ, τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Κατακόλου ἦν κεκλεισμένον· ἐπειδὴ δ' ἀμέσως ἀνεχώρει ὁ σιδηρόδρομος, δὲν κατώρθωσα νὰ μάθω, ἀν ἡ μικρὰ πολίχνη τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Πελοποννήσου εἶχεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς ἐν ἐπιστολικῶν δελταρίων. Θὰ ἦτο θαῦμα, τῇ ἀληθείᾳ, ἐὰν εἶχε τοιοῦτον, διότι τὸ Κατακόλον ἀριθμεῖ μόλις 300—400 ψυχάς, ἐξ αὐτῶν δὲ οὐδεμίᾳ μέχρι τοῦδε ἐσυλλογίσθη, ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ γράψῃ τις ἐπιστολὴν ὅπως μεταδώσῃ γραπτὴν τινὰ πληροφορίαν.

Ἐν Πύργῳ ὁμῶς ἤρχισαν τὰ βράσανα! Ἡ πόλις αὕτη, ἔχουσα ὑπὲρ τὰς 7000 δραστηρίων κατοίκων, εἶνε τὸ κυριώτερον ἐμπορεῖον τῆς ἐξ ὄλου τοῦ δυτικοῦ Μωρέα ἐξαγομῆνης κορινθιακῆς σταφίδος, ἔχει μάλιστα ἐν καθάριον καὶ ἀναπαυτικὸν ξενοδοχεῖον καὶ ἀπειροπληθῆ εὐπρόσωπα καφενεῖα. Ἀλλὰ στερεῖται ἐπιστολικῶν δελταρίων! Γραμματόσημα εὐρίσκω ὅσα ἀν θέλω καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ὑπάλληλον τοῦ ταχυδρομείου, ζητῶ παρ' αὐτοῦ ἀντὶ 3 φράγκ. 10 γραμματόσημα πρὸς 20, καὶ 20 πρὸς πέντε λεπτά.

ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἐν Ἑλλάδι περιστάσεις δὲν εἶνε εὐκόλον πρᾶγμα ἡ διεκπεραίωσις τῆς μικρᾶς ταύτης ταχυδρομικῆς δοσοληψίας. Καὶ ἐν πρώτοις ἀναζητεῖ ὁ ὑπάλληλος τὰ, ὡς φαίνεται, ἐπιτοπισθέντα φύλλα τῶν γραμματόσημων μετ' ὀλίγον ὁμῶς τὰ εὐρίσκει. Κατόπιν ζητεῖ ν' ἀνεύρῃ μίαν ψαλίδα διὰ ν' ἀποκόψῃ τὸν αἰτηθὲν ποσὸν τῶν γραμματόσημων. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων εἶνε δηλαδὴ ἡ μόνη ἐν Εὐρώπῃ, ἣ ὅποια θεωρεῖ ὅλας διόλου ἀνάξιον κόπου τὸ νὰ διατρυπήσῃ τὰ γραμματόσημα, ἀποσπώμενα οὕτω μετ' εὐκολίας καὶ ταχύτητος. Ὅχι, πρέπει τις ἐν ἑκαστῶν γραμματόσημον νὰ κόψῃ διὰ τῆς ψαλίδος ἢ βιαίως νὰ τὸ ἀποσπᾷ, κατὰ τὸν τελευταῖον δὲ τοῦτον τρόπον σχίζονται πολλάκις τὰ γραμματόσημα

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΛΩΝΗ.

Εἰκὼν ὑπὸ Ροβέρτου Beyschlag.

μου, αλλά, βρέ αδελφέ, αν εγω 'ς τα κρυφα δεν ετρεχα παντου δια να την βοηθησω, που θα εβρισκουνταν τωρα η υποληψις της νοικοκυροσύνης της; 'Ας εινε δα! ετσι κουστα στραβα θα παμε' εγω παντοτε τωλεγα, κατι θα γεινη μ' αυτην την γυναικα."

Μετα μικραν αναπαυλαν εξεδραμον παντες ομοι εις το δασος και επεσεκφθησαν τον ατμομυλον και εκει δι' αστεισμων και γελωτων ενεκαινισαν αυτον πρεποντως, εταν δε κατόπιν επεστρεψαν υπερεθαυμασαν εκ νεου τας προετοιμασιαις της φιλοκαλου οικοδεσποίνης, η οποια εφροντισε να παρασχη τοις ξενοις μετα την εκδρομην αναπαυτικην διατριβην εκ τω κηρω. Ειχε τολμησει αυτην την φοραν η 'Ιωσηφίνα να διατάξη την ταχειαν ανεγερσιν ευρυχωρου αναδενδράδος· παρεθεσε δ' εν αυτη επι τραπεζων παντοια δια τους ξενους αναφυκτικα· ελα εγειναν κατα τας υπαγορευσεις της και οι επι τούτω θερμοι επαινοι των ξενων εθαυματουργησαν, δεν εφουρκισθη δηλ. παρα πασαν προσδοκιαν διουλου ο Βαρωνος, διότι εξερριζωθησαν ολιγα τινα μικρα δενδρύλλια εκ του δασους του και εχρησιμοποιηθησαν προς ανεγερσιν σκιαδος και διότι δεν συνεμορφωθησαν οι υπηρέται με τας διαταγας του ιδιου, ειπόντος, εταν εφευγεν, να κατασκευασθη απλη τις σκηνη εκ σανιδων και ταπητων. 'Εφίλησε λοιπον ο Βαρωνος την γυναικα του επι του μετωπου και την ευχαριστησε δια τας απροσδοκητους προετοιμασιαις της.

"Ολοι εκάθισαν κατά διαφόρους σειρας. Οι άνδρες εκένουν αδιακόπως ποτήρια του παλαιου και λαμπρου οίνου του οικοδεσπότου και ταχέως κατέλαβε πάλιν την συναναστροφήν γενική ευθυμία. 'Ηρχισαν τα συνήθη εκείνα εν τοιούτοις κύκλοις παιγνίδια, εγελάσθη δε και ο Φρέβεν υπό του παρακαθημένου και ανετέθη εις την 'Ιωσηφίνα να δρίση το ειδος της τιμωρίας του. Αυτη διέταξεν αυτω να διηγηθη μιαν αληθη εκ του βίου του ιστοριαν. "Ολοι επεδοκίμασαν την εκλογην της ευφους γυναικος, ο Βαρωνος μάλιστα δεν εχασε καιρον και ηρχισε να χειροκροτη την εξυπνον συζυγον του, εταν δε ο Φρέβεν εξεφρασε τους διασταγμούς του και εβυθίσθη εις σκέψεις, ο Φάλδνερ ανεκραξεν: "Μήπως περιμένεις εγω να διηγηθω τιποτε απο τον βιον σου, την ζυνη λόγου χερν ιστοριαν της επαίτιδος;"

"Ο Φρέβεν ηρυθρίασε και ερριφεν αποδοκιμαστικόν προς τον φίλον του βλέμμα· αλλ' οι συνδαιτυμόνες, οτινες πιθανως περιέμενον αστειόν τι εν τη ιστορία ταύτη μυστικόν, ανεφώνησαν πάντες μιαν φωνή: "Την ιστοριαν της κόρης, την ιστοριαν της 'Επαίτιδος!" 'Ισως δια να αποφυγη ο Φρέβεν την ακριτομυθίαν του φίλου του, ον εξετραχήλισεν ολως διουλου πλέον ο οίνος, συγκατετέθη να διηγηθη την ποθουμένην ιστοριαν· τότε ο Βαρωνος υπεσχέθη αυθορμητως προς τους ξενους του, οτι ευθις αμα ο διηγηθησόμενος παρεκκλήνη και μικρον της αληθείας, αυτος θα προσέβη τα αναγκαία σχόλια, διότι και αυτος 'το παρων κατά τα συμβάντα.

[Εκ του γερμανικου.]

(επειτα συνέχεια.)

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

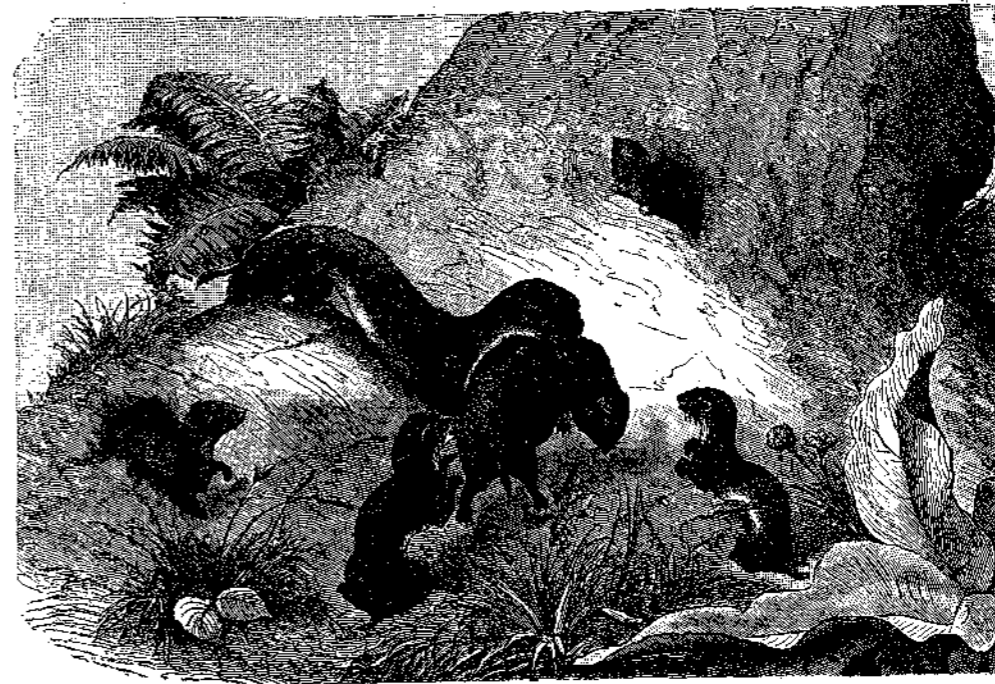
(συνέχεια.)

- 12. 'Ο αγαθος δεν ωφελει τους άλλους μόνον δια λόγων και έργων. 'Ο βιος του μάλλον ομοιάζει προς εν καρποφόρον και βαθύσκιον δένδρον, το όποιον παρέχει ανάπαυσιν και ασυλον εις πάντα παροδίτην και το όποιον αφλοκερδώς και αυτομάτως εγκατασπείρει βλαστούς εις τα περιξ του, εξ ων βλαστανουσι και ανθοσιν ομοια αυτω δένδρα.
13. Ανάδες παν ο,τι πράττεις εις την θείαν Πρόνοιαν και εις σεαυτόν. Ταυτα τα δύο στοιχεια, συνηνωμένα, πανταχόθεν δύνανται να Σε σώωσι και εις πασαν Σου επιχείρησιν Σε ενθαρρύνουσι.
14. Κινδυνεύων ενεκα δυστυχήματος να περιεθης εις απελπισίαν, ανδρίζου, διότι εχεις θείαν την καταγωγήν και την φύσιν. Τι δύναται να κατασυντριψη τον έχοντα την θέλησιν ελευθεραν και εις ουδένα υποτεταγμένην;
15. Προσπάθει, ως λέγει ο σοφος Σενέκας, να προσελκύσης την προσοχήν επι σεαυτόν δια τινος καλής πράξεως.
16. 'Αλλά μη καταναλισκεις μονομερως τας προσπαθείας Σου. 'Εχε θετικους σκοπους και ενδιαφέρον περι όλων των επιστημών, διότι η επιστήμη εινε μόνον μία.

- 17. 'Αδιακόπως εργασία και καθημερινή παρατήρησις σεαυτου και των νόμων του Θεου εστωσαν το σύνθημά Σου.
18. 'Απόλαυε όμως οσης αναπαύσεως εχεις ανάγκην, αλλ' οχι πλείονος, αν δεν θέλης να εχης ως αμοιβήν δυσάρεστον κατόπιν αίσθημα.
19. Δεν πρέπει επίσης να εξαναγκάζης σεαυτόν εις εργασίαν μη επιβεβλημένην ως καθήκον, μίσει όμως αφ' έτερου την αναβολήν, την όποιαν δυνάμεθα να ονομάσωμεν κλέπτριαν του χρόνου.
20. Εις τας μελέτας και τα αναγνώσματά Σου αγάπα την ποιικιλίαν. 'Ο ολίγα δια μιας αναγνώσκων μανθάνει περισσότερα του πολλά αναγνώσκοντος.
21. 'Απόφυγε την πολλήν και ταχειαν ανάγνωσιν. 'Αναγίνωσκε τρόπον τινα μετα περισκέψεως, αφως συχνά το βιβλίον κατά μέρος, και εξέταζε κατά νοϋν το αναγνώσθέν.
(επειτα συνέχεια.)

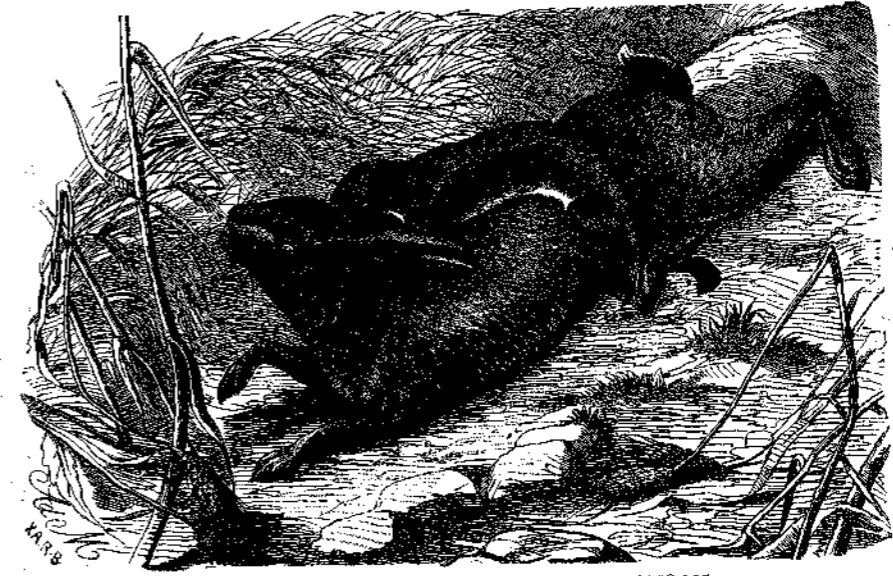
Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΙΣ.

"Ο περι υπάρξεως αγών φαίνεται στενωός συνδεδεμένος προς τας λειτουργίας και τους νόμους τους διέποντας τον παγκόσμιον βιον, ο δε αγών ούτος, εν ος κυρίως πρόκειται περι της διατροφής και συντηρήσεως του ατόμου, γεννά το αίσθημα της άρπαγής εις πάντα τα επι της ύψηλιου διαβιούντα πλάσματα. Απο των μεγάλων σαρκοβόρων θηλαστικων και των αρπακτικων ορνέων μέχρι των μαλακίων και των ακτινωτων ζωύφιων της θαλάσσης δυνάμεθα να παρατηρήσωμεν επικρατούν το όρμέφυτον τουτο αίσθημα. 'Αλλ' εν ταις προκειμέναις ήμών παρατηρήσεσι περιοριζόμεθα μόνον εις τας δύο πρώτας μνημονευθείσας τάξεις του ζωϊκου βασιλείου, επειδη εν αυταις εκδηλοϋται καταφανέστατα το φαινόμενον τουτο.

ΙΚΤΙΣ ΤΡΟΦΟΛΟΤΟΥΣΑ ΤΑ ΝΕΟΓΝΑ ΤΗΣ.

ή λεγομένη έρμινέα ή μεγάλη ικτίς. 'Εν αυτη ένσαρκούται ή δολιότης και ή μοχηρία του σφους και του κροκοδείλου. Το έκτάκτως εύλόγιστον και

ΕΡΜΙΝΕΑ ΙΚΤΙΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΛΑΓΨΟΝ.

Εκ των θηλαστικων αρπακτικωτατον εινε ή ικτίς. Αυτη σώμα εχουσα νάννου, αλλά θάρρος και γενναιότητα γίγαντος, απηώς καταδιώκει όλα τα μικρότερα ζώα, πτερωτά και τετράποδα, υδροβια και ερπετά· ο λαγώς, ο κόνικλος, ο μωξός μεθ' όλων των πρώτων και δευτέρων εξαδέλφων των, ο καρνίος και ο ιχθύς των λιμναίων υδάτων, ο βάτραχος και ή έχιδνα, ακόμη δε και αυτη ή μηλολόθη και ή χρυσάλλης εινε αντικείμενα της άρπακτικης και αίμοχαρούς όρμης του εδνητοτάτου και πονηρού τουτου ζώου. 'Η μικρά λεγομένη ικτίς θηρεύει το έαρ ή διαρκούντος του θέρους προ πάντων τους άρουραίους μύς. Οι δυστυχεις ουτοι καταδιώκονται υπ' αυτης ανηλεώς από όπης εις όπην

της γής και ουδαμου δύνανται να εύρωσι σωτηρίαν, επειδη ο αίμοβόρος δήμιός των, έχων σώμα ίσον σχεδόν το μέγεθος προς το ιδιόν των, κατορθώνει να ελχωρήση και μέχρι της στενοτάτης φωλεας των. Φωνεύει δε πρώτον ή ικτίς

τα θύματά της, δάκνουσα αυτά κατά τον τράχηλον και, αφ' ου απορροφήση τον εγκέφαλόν των, τα φέρει κατόπιν προς τα νεογνά της, τα όποια εξερχόμενα των τραγών των υποδέχονται χαρμοσύνης την εϋπρόσδεκτον άγραν. 'Υπερτέρα ταύτης κατά την απληστίαν και κατά την δεξιότητα, μεθης συλλαμβάνει τα θηράματά της, εινε ή λεγομένη έρμινέα ή μεγάλη ικτίς. 'Εν αυτη ένσαρκούται ή δολιότης και ή μοχηρία του σφους και του κροκοδείλου. Το έκτάκτως εύλόγιστον και βαδινόν σώμα της δύνανται να διεισδύση και δια της αφανεστερας βωγμής ή σχισμάδος πτηνοτροφείου τινός, όπου εντός μικρού πάντα τα άτυχη πτηνά γίνονται λεία των αίμοβόρων της διαθέσεων. 'Εκτός τουτου και τα πτηνά καταδιώκει αναρριχωμένη ταχέως και θορόβως επι των δένδρων, επι των κλάδων των όποιων καθήμενα ταύτα κοιμώνται ή εχουσι άλλαχού έστραμμένην την προσοχήν, προσέτι δε και εις την καταδιώξιν υδροβίων ζώων άρέσκειται και μετά πολλης επιτυχίας κατορθώνει να άγρεύη αυτά, επειδη δεν εινε εύκαταφρόνητος ή προς το νήχεσθαι έμφυτος αυτης ικανότης. 'Αλλά το ζωγραφικώτερον και περιεργώτερον θέαμα παρέχει ή κατά λαγών θήρα της, καθ' ήν ή διολισθαίνει

τρίδας να έμβωσιν εις τὸ σκάφος καὶ τὸ ταξείδιον ἐγένετο ἄνευ βλάβης τῶν ἀεροναυτῶν, καίτοι κατὰ τὴν κἀνοδοὺν τὸ ἀεροπλάνον κατεστράφη.

Ἄλλα πεπρωμένον ἦν εἰς τὸν φιλόδοξον τολμητῆρα νὰ πληρώσῃ μετ' ὀλίγον διὰ τῆς ζωῆς του τὴν τόσον βίφοκινδύνως ἀποκτηθεῖσαν ἐπιστημονικὴν τιμὴν, διότι αὐτὸς ἦν ὁ πρῶτος φονευθεὶς κατὰ τινὰ ἀεροναυτικὴν πορείαν, καθ' ἣν τὸ μὲν ἀεροπλάνον ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, οἱ δ' ἐν αὐτῷ καθήμενοι κατέπεσον ἐξ ὕψους 1000 μέτρων καὶ ἐπέκεινα. Διὸ ν' ἀποφύγῃσιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μετριάσωσι, τὸν κίνδυνον τοῦτον κατὰ τὰ μέλλοντα πειράματα, κατεσκεύασαν ἄμέσως μετὰ τὸ ἀπνευκταῖον τοῦτο τὸ ἀλεξιπτωτον, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ὁποίου νὰ δύνανται οἱ καταπιπτόντες νὰ σώζωσι τὴν ζωὴν των.

Ὅπως ἐν Γαλλίᾳ οὕτω μετ' ὀλίγον ἔρχισαν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ ζήλου νὰ ἐπιχειρῶσι ἀεροναυτικὰ πειράματα, κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην ὁ Γάλλος Blanchard καὶ οἱ Ἰταλοὶ Zambecari καὶ Lunardi ἐφημιζόντο ὡς οἱ ἐπιστημότεροι τῶν ἀεροναυτῶν καὶ συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν περὶ τῆς κατιοφανοῦς ἐφευρέσεως γνώσεων. Ὁ Lunardi μάλιστα παρέσχε τῇ 15. Σεπτεμβρίου 1784 πρώτην φοράν εἰς τοὺς Ἄγγλους τὸ θέαμα ἀεροναυτικῆς ἐκδρομῆς, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, περὶ τὴν 2 ὥραν καὶ 5 λεπτά μ. μ. ἀνῆλθε παρὰ τὴν πόλιν Flirsburg εἰς τὸ ὕψος ἐπιβαίων τοῦ ἀπιοσιδούς ἀεροπλάνου καὶ κατήλθεν 20 λεπτά μετὰ τὴν 4ην ὥραν ἐπὶ τινος λευκῶντος παρὰ τὴν Hertfordshire.

Ὁ γάλλος Blanchard πρῶτος ἐπίσης ἐπειράθη νὰ ἐφεύρῃ μηχανὴν πρὸς πηδαλιούχησιν τοῦ ἀεροπλάνου, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀπέτυχον ὁλοτελῶς, ὅπως δὴποτε ἄλλος ἀξιὸς θαυμασμοῦ εἶνε ὁ τολμηρὸς οὗτος ἀεροναυτῆς, καθ' ὅσον τῇ 7. Ἰανουαρίου 1785 συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ διδασκτορος Jeffries ἀνῆλθεν ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν ὀκτῶν εἰς τὰ ὕψη καὶ μετὰ τριῶν κινδυνώδη ἀεροδρομίων διέβη τὸν πορθμὸν τοῦ Καλαί καὶ ἀπεβιβάσθη σῶος καὶ ἀβλαβῆς ἐπὶ τῆς γαλλικῆς παραλίας.

Ἐκ Γαλλίας ὁ Blanchard μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ διὰ τῶν ἀεροναυτικῶν ἐκδρομῶν του ἐκίνησε πάντων τὴν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκπλήξιν ἐν Φραγκφούρτῃ, Δειψίᾳ, Νυρεμβέργῃ καὶ Ἀμβούργῳ. Περὶ τῆς ἐν Νυρεμβέργῃ τῇ 12. Νοεμβρίου 1787 γενομένης ἀεροναυτικῆς πορείας του αἱ ἐφημερίδες τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἔγραψαν μακροσκελῆ ἐγκώμια καὶ ἄρθρα πλήρη ἐπαίνων, τὸ θαυμάζοντες δὲ τὴν ἀνοδὸν του πλῆθος τοῦ λαοῦ μετὰ τὴν ἐκ τῶν νεφῶν καταβῆσιν τοῦ βίφοκινδύνου ἀνδρὸς τὸν ἡγεῖρεν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ μετέφερον ὡς ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ οἶκμά του.

Αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Blanchard ἴσως προσελάμβανον ὀσημέραι χαρακτηριστῆρα ὀεκλάμας, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ μὲν συχνάκις ἐπανελαμβάνοντο αἱ ἀεροναυτικαὶ ἀποπειραὶ, οὐδεμία ὅμως κατεβάλλετο συγχρόνως φροντίς καὶ μέριμνα περὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς διης ἐφευρέσεως.

Καὶ ἀπεδείκνυον μὲν τὰ ἐπανειλημμένα ταῦτα καὶ παράτολμα πειράματα, ὅτι διὰ τοῦ ἀεροπλάνου ἴδυνάτο νὰ διατρέξῃ τις μεγάλας ἀποστάσεις, ὀσημέραι ἴσως ἐρριζοβόλει ἀφ' ἑτέρου ἢ πεπονήσῃ, ὅτι χάριν μεταφορικῶν καὶ ἄλλων ταχυδρομικῶν σκοπῶν οὐδέποτε τὸ ἀεροπλάνον θὰ ἴδυνάτο νὰ ληφθῇ ὑπὸ σπουδαίαν ἐσοφίαν, ἐκτός ἐὰν κατορθοῦτο νὰ τῷ δοθῇ κατὰ τὴν πορείαν μία ὀρισμένη διεύθυνσις, δηλαδὴ νὰ ἐφευρεθῇ καὶ δι' αὐτὸ πηδαλίον ὀμοιον πρὸς τὸ διευθύνον τὰ ἐπὶ τῆς θαλάσσης κινούμενα πλοῖα.

Ἀφ' οὗ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο σχετιζόμενα πειράματα ἀπέτυχον ὀκτατῶς, ἔρχισαν οἱ ἀνδρωπαὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρόντος αἰῶνος νὰ δυσπιστῶσι πρὸς τὴν νέαν ἐφεύρεσιν καὶ νὰ μὴ προσέχωσι τὸ παράπαν εἰς αὐτὴν, βαθμῆδον δὲ ἡ χρῆσις τῶν ἀεροκινήτων περιορισθῆ μόνον εἰς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς καὶ πειράματά τινὰ πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν καιρῷ πολέμου. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ πρὸς τοὺς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς ἰδιαίτερας μνείας ἄξιαι εἶνε αἱ ἐκδρομαὶ τοῦ Glaisher, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἐν Greenwich, ἀναρθέντος μέχρις ὕψους 11,277 μέτρων, ἔπειτα αἱ ἀναβάσεις τῶν ἀστρονόμων Φλαμπαριῶνος, Γαστῶν Τισσανδιῆ καὶ τοῦ Fonvielle, οἵτινες ταυτοταύτως κατώρθωσαν πολλὰς καὶ σημαντικώτατας πληροφορίας νὰ μᾶς μεταδώσωσι περὶ διαφόρων ἀτμοσφαιρικῶν φαινομένων. Εἰς πολεμικοὺς δὲ σκοποὺς ἐχρησιμοποίηθη τὸ ἀεροκίνητον πρῶτον ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Fleurus, ἀργότερον δὲ παρέσχε πολλὰς ὀπηρεσίας διαρκούσης τῆς πολιορκίας τοῦ Charleroi.

Οἱ Ἀυστριακοὶ ἐδοκίμασαν ἐν ἔτει 1849, ἀναβαίνοντας ἐπὶ ἀεροκινήτων, νὰ βομβαρδίσωσι τὴν πόλιν τῆς Βενετίας, ἀλλ' ἡ φορὰ τοῦ ἀνέμου παρέσυρεν αὐτοὺς καὶ ὀλίγου δέιν ἐβομβοβόλουν τὸ ἴδιον αὐτῶν στρατόπεδον. ἐπίσης καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀεροναυτῶν Godard καὶ Nadard, οἱς Ναπολεὼν ὁ Γ'. εἶχεν ἐξαποστείλει μετὰ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τῷ 1859 κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἐκστρατείαν, οὐδόλως ἠδωκίμησεν, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἐμφύλιον τῶν Βοραιοαμερικανῶν πόλεμον λαμπρὰς κατεδείχθησαν αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἀεροκινήτου, ἰδίᾳ δὲ τῇ βοήθειᾳ αὐτοῦ κατώρθωσεν ὁ στρατηγὸς Mac Clellan νὰ κυρεύσῃ τὴν Ριχμόνδην ἐν ἔτει 1862. Ἀφ' ὅτου κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἐπανελήθησαν τὰ μετ' αὐτοῦ πειράματα, πῶσαι αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσήλωσαν τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀεροκινήτου ἐν καιρῷ πολέμου, καθ' ἕλα δὲ τὰ φαινόμενα δὲν ἀπέχει πλέον ἡμῶν ὁ καιρὸς ἐκείνους, καθ' ὅν, ὅπως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, οὕτω καὶ ἐπὶ περὶ τῶν ἀνέμων θὰ ἀλληλοκτονῶνται καὶ θὰ καταστρέφωσιν ἀλλήλα τὰ διάφορα γένη τῶν ἀνδρωπῶν, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἢ στρατηγικῆ καὶ πολεμικῆ ἐπιστήμῃ θὰ ἀσχολῆται καὶ ἴσως θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐφεύρῃ ἀεροκίνητα τορπιλλοβόλα ἐπὶ σκοπῷ ἀμύνης κατὰ τῶν ἐπιδέσεων τῶν ἐχθρικών ἀεροστατών.

(ἔπειτα τὸ τέλος.)

Τὴν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμιλίᾳ ἐπιστάσιαν τοῦ ἡμετέρου φύλλου εἰδοποιούμεν ὅτι ἀνέλαβεν ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀξιότιμος κ. Ἀναστάσιος Μέγας.

κ. Β. Β. εἰς Ἀδριανούπολιν. Τὴν παραγγελίαν Σας ἐσημειώσαμεν. — κ. Ε. Ρ. εἰς Ὀδησσόν. Οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν. — κκ. Τ. Γ. Κ. καὶ Συντρ. εἰς Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. Τὸν χάρτην θ' ἀποστείλωμεν ἅμα ὡς περιέλθῃ εἰς χεῖράς μας. — κκ. Ἀ. Μ. εἰς Δεδέαγατς. Ἡ παραγγελία Σας ἐξετελέσθη. Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνεργείας Σας. — κ. Σ. Δ. εἰς Κερπίν-ελ-Κόμ. Ἐλήφθη. Ἄμα ὡς ἐται-

μασθῇ θὰ παραδώσωμεν τὸ ζητούμενον εἰς τὸ ταχυδρομείον. — κ. Κ. Χ. Π. εἰς Κερασσοῦνα. Ἀπορούμεν πῶς δὲν τοὺς ἐλάβετε. — κ. Ν. Θ. εἰς Πρισιτίνην. Τὸ ἀντίτιμον, ἑλλίπες ἴσως, ἐλήφθη. — κκ. Χ. Π. Α. καὶ Η. Σ. εἰς Ἡράκλειον. Τὰ δηλωθέντα ἐσημειώσαμεν. — κ. Κ. Δ. Σ. εἰς Πέσστην. Μ. Μ. εἰς Μεσιτόπολιν. Ἐλήφθη καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Δ. Α. εἰς Βελιγράδιον. Τὰ ἐσημειώσαμεν. — κ. Κ. Φ. Σκ. εἰς Ἀθήνας. Ἐλήφθησαν πάντα. Ἀναμένομεν δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τὴν ἀποστολὴν. — κ. Γ. Δ. εἰς Πύργον. Πρὶν ἢ ἀναγνωσθῇ δὲν δυνάμεθα ἀπαντῶντες νὰ Σας ὑποσχεθῶμέν τι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Περὶ νευρικῶν τοῦ στομάχου παθήσεων ὑπὸ Ἀσκληπιάδου. — Θῆρα ἑλληνικῶν γραμματοδελτίων ὑπὸ Ἐδουάρδου Ἐγγελ. — Ἡ Ἐπαῖτις (Διήγημα — συνέχεια). — Βιωτικὰ παραγγέλματα (συνέχεια). — Ἡ ληστεία παρὰ τοῖς ζώοις (μετὰ δύο εἰκόνων). — Πανακοθήκη, ἥτοι ἐρμηγεία τῶν εἰκόνων. — Πουίλα. (Ἀνέκδοτα περὶ Ῥότσιλδ. — Ἐθνικὸν θέατρον ἐν Ρώμῃ. — Τὸ πλουσιώτατον γυμνάσιον τῆς ὕψηλου. — Δύο-τρία ἀστεῖα. — Περὶ ἐναερίων ταχυδρομείων (συνέχεια). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Φρίξ Αὐγουστος Κάουλιπαχ, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Φρειδερ. Κάουλιπαχ εἰκόνα (ἐν σελ. 333). — Γυναικεῖα Καλλονή, εἰκὼν ὑπὸ Ῥοβέρτου Beyschlag (ἐν σελ. 337). — Ἰκτίς τροφοδοτοῦσα τὰ νεογνά της· ἐρμηγεία ἰκτίς συλλαμβάνουσα λαγῶν (εἰκόνες δύο ἐν σελ. 341).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

τύπος Bär & Bornmann, ἐν Δειψίᾳ. — Χάρτες ἐκ τῆς Neuo Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Δειψίᾳ.